

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1493/2016
07.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Бате Цветковића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић Милојковић као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Авди Сенада, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1316/16 од 20.12.2016. године, поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Прокупљу Кв 70/16 од 28.09.2016. године, у седници већа одржаној дана 07.02.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1316/16 од 20.12.2016. године, као основан, УКИДА СЕ пресуда Вишег суда у Прокупљу Кв 70/16 од 28.09.2016. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кв 70/16 од 28.09.2016. године, преиначене су у погледу одлуке о казни правноснажна пресуда Вишег суда у Прокупљу Кв 5/16 од 25.02.2016. године којом је осуђеном Авди Сенаду изречена јединствена казна затвора у трајању од пет година и 8 месеци и правноснажна пресуда Основног суда у Прокупљу К 925/13 од 08.02.2016. године којом је осуђеном Авди Сенаду изречена казна затвора у трајању од три месеца тако што је суд узимајући напред изречене казне затвора као утврђене, применом одредбе члана 62. КЗ и одредбе члана 556. став 1. тачка 1. ЗКП, осуђеног Авди Сенада осудио на јединствену казну затвора у трајању од пет година и десет месеци, у коју ће му се урачунати време које је провео у притвору и на издржавању казне по наведеним пресудама.

Против наведене пресуде, захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац Ктз 1316/16 од 20.12.2016. године, због повреде Кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 62. став 1. и члана 60. став 2. тачка 2) КЗ и члана 552. став 1. тачка 1) КЗ, са предлогом да Врховни

касациони суд поднети захтев усвоји, побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеном Авди Сенаду изрећи јединствену казну затвора у складу са законом.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 490. ЗКП, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио Републичког јавног тужиоца, јер није нашао да би његово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1316/16 од 20.12.2016. године је основан.

Из списка у предмету се утврђује да је Виши суд у Прокупљу правноснажном пресудом Кв 70/16 од 28.09.2016. године, преиначио у погледу одлуке о казни пресуду Вишег суда у Прокупљу Кв 5/16 од 25.02.2016. године којом је осуђеном Авди Сенаду изречена јединствена казна затвора у трајању од пет година и осам месеци и правноснажна пресуда Основног суда у Прокупљу К 925/13 од 08.02.2016. године којом је осуђеном Авди Сенаду изречена јединствена казна затвора у трајању од три месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година и десет месеци у коју му се урачунава време које је провео у притвору и време које је провео на издржавању казне затвора по напред наведеним пресудама.

Даље, из списка предмета се утврђује да пресуда Вишег суда у Прокупљу Кв 5/16 од 25.02.2016. године није правноснажна обзиром да је иста преиначена пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 353/16 од 23.03.2016. године којом је осуђеном изречена јединствена казна затвора у трајању од пет година и шест месеци.

Одредбом члана 62. став 1. КЗ, прописано је да ако се осуђеном лицу суди за кривично дело учињено пре него што је започело издржавање казне по ранијој осуди или за кривично дело учињено за време издржавања казне затвора или малолетничког затвора, суд ће изрећи јединствену казну за сва кривична дела применом одредаба члана 60. овог законика, узимајући раније изречену казну као већ утврђену, а казна или део казне које је осуђени издржао урачунаће се у изречену казну затвора.

Одредбом члана 60. став 2. тачка 2) прописано је да ће суд јединствену казну изрећи по следећим правилима: ако је за кривично дело у стицају утврдио казне затвора, повисиће највећу утврђену казну затвора, с тим да јединствена казна не сме достићи збир утврђених казни, нити прећи 20 година затвора.

Одредбом члана 552. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да се поступак за изрицање јединствене казне покреће на захтев јавног тужиоца или осуђеног и

његовог браниоца ако је против истог осуђеног у две или више пресуда изречено више казни, а нису примењене одредбе о одмеравању јединствене казне за дела у стицају.

Одредбом члана 493. тачка 3) ЗКП, прописано је, између осталог, да повреда кривичног закона постоји ако је кривични закон повређен у питању да ли је одлуком о кривичној санкцији повређен закон.

Следствено цитираним законским одредбама, по оцени Врховног касационог суда, суд може изрећи јединствену казну затвора за кривично дело у стицају у поступку за изрицање јединствене казне искључиво узимајући као правилно утврђене појединачне казне на које је окривљени осуђен правноснажним пресудама, дакле, сходно наведеном, окривљеном суд не може изрећи јединствену казну узимајући као правилно утврђену појединачну казну изречену неправноснажном пресудом.

Како је Виши суд у Прокупљу, пресудом Кв 70/16 од 28.09.2016. године, узео као правилно утврђену јединствену казну затвора у трајању од пет година и осам месеци, изречену неправноснажном пресудом Вишег суда у Прокупљу Кв 5/16 од 25.02.2016. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 353/16 од 23.03.2016. године, којом је окривљеном изречена јединствена казна затвора у трајању од пет година и шест месеци, што, сходно цитираним законским одредбама и датом тумачењу истих није могао, то се основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је побијаном пресудом повређен закон из члана 439. тачка 3. ЗКП у вези члана 62. став 1. КЗ и члана 60. став 2. тачка 2. КЗ у вези члана 552. став 1. тачка 1. ЗКП.

Стога је Врховни касациони суд као основан усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, укинуо пресуду Вишег суда у Прокупљу Кв 70/16 од 28.09.2016. године, и предмет вратио том суду, који ће у поновном поступку, приликом одлучивања имати у виду примедбе изнете у овој пресуди.

Руковођен изнетим разлозима, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Радмила Дичић Драгичевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

љи